

Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság
2.Fkhar.102/2013/4. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten, a 2013. év szeptember hó 19. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

végzést:

A közfeladatot ellátó személy elleni erőszak büntette és más bűncselekmény miatt a vádlott ellen indult büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2013. év január hó 10. napján kelt 21.Fkf.8942/2012/5. számú ítéletét **helybenhagyja.**

A harmadfokú eljárás során felmerült 6.000,- (hatezer) forint bűnügyi költséget a vádlott köteles az államnak megfizetni.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság mint a fiatalok bírósága 2012. február hó 22. napján kelt 8.Fk.XIX.1079/2011/4. számú ítéletével a vádlott bűnösségét 1 rb. a Btk.230.§-ába ütköző és a 229.§ (1) bekezdése szerint büntetendő közfeladatot ellátó személy elleni erőszak büntetében, 1 rb. a Btk.271.§ (1) bekezdésébe ütköző garázdaság vétségében állapította meg, továbbá a Pesti Központi Kerületi Bíróság mint a fiatalok bírósága által a 15.Fk.25873/2007/7. számú ítéletében alkalmazott próbára bocsátást megszüntette és a vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb. lopás vétségében mint bűnsegédet, ezért őt 3 év időtartamra próbára bocsátotta megállapítva, hogy a próbaidő alatt pártfogó felügyelet alatt áll. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelről, továbbá a bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére anyagi jogszabálysértés miatt, az alkalmazott intézkedés helyett büntetés kiszabása érdekében jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2013. január hó 10. napján kelt 21.Fkf.8942/2012/5. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet megváltoztatta. A Pesti Központi Kerületi Bíróság mint a fiatalok bírósága 15.Fk.25873/2007/7. számú jogerős ítéletével kapcsolatban a próbára bocsátás megszüntetését és az ott elbírált

bűncselekményben a vádlott bűnösségének kimondását mellőzte és az 1. rb. bűnsegédként elkövetett lopás vétsége miatti eljárást megszüntette. A vádlottat a terhén fennmaradó bűncselekmények miatt halmazati büntetésül 400 napi tétel pénzbüntetésre ítélte, az egy napi tétel összegét 200.- forintban megállapítva. Rendelkezett a kiszabott pénzbüntetés meg nem fizetése és behajthatatlansága esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Feltüntette, hogy az elsőfokú bíróság az ítéletét helyesen fiatalkorú a vádlottal szemben hozta, továbbá azt, hogy az egyik ülnök pedagógus ülnökként járt el. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A másodfokú bíróság ügydöntő határozatában foglaltakra figyelemmel a Be.386.§ (1) bekezdés c./ pontja alapján megnyílt a harmadfokú bírósági eljárás lehetősége. Fiatalkorú vádlott a másodfokú bíróság ítéletével szemben fellebbezést jelentett be enyhítésért. Ebben előadta, hogy jelenleg is kereső foglalkozással rendelkezik, azonban minimálbér közeli fizetésből él, így a 80.000.- forintos pénzbüntetés kifizetése számára nehézségbe ütközik. A kiszabott büntetés enyhítését indítványozta.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.181/2013/1. számú átiratában a vádlotti fellebbezést nem tartotta alaposnak. Álláspontja szerint az első- és másodfokú bíróság az eljárási szabályokat megtartotta. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott volt, a másodfokú bíróság által hozott, az elsőfokú bíróság döntését megváltoztató rendelkezés törvényes, tekintettel arra, hogy próba alapjául szolgáló bűncselekmény büntethetőségének elévülése bekövetkezett. Az ügyészi érvelés szerint a másodfokú bíróság ítélete a 3. oldal utolsó és a 4. oldal (1) bekezdésében elírást tartalmaz, amely szerint a vádlott jelen eljárás során terhére rótt cselekményeket a próbaidő előtt követte el. Ebből következően a másodfokú bírói indokolás nem helytálló, miszerint a vádlott tekintetében a próbaidő előtt elkövetett bűncselekmény miatt csak a próbaidő alatt kerülhetne sor a próba megszüntetésére. Az ügyészi álláspont szerint a másodfokú bíróság nem alkalmazott eltúlzott joghátrányt, ezért a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

A harmadfokú eljárásban a nyilvános ülésen a védő kérte a vádlott fellebbezésében foglaltaknak az elfogadását és a büntetés enyhítését.

A harmadfokú nyilvános ülésen az ügyész az átiratban foglaltakat fenntartotta, amelyet azzal egészített ki, hogy a harmadfokú elbírálás során az elkövetés idején hatályos büntető törvényt kell alkalmazni. Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a másodfokú bíróság határozatát hagyja helyben.

Fk. vádlott a harmadfokú nyilvános ülésen szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg. Ez azonban a nyilvános ülés megtartásának, és a másodfellebbezés elbírálásának akadályát a Be.394.§ (2) bekezdése alapján nem képezte, mivel az ügyész a vádlott terhére nem jelentett be fellebbezést.

A vádlotti fellebbezés nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság a Be.387.§ (1) bekezdése értelmében bírálta felül a másodfokú bíróságnak a vádlott perorvoslatával támadott ítéletét és az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárást.

Ennek során megállapította, hogy az első- és másodfokú bíróság a perrendi szabályok megtartásával folytatta le az eljárást. Az első- és a másodfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállás megalapozott, a másodfokú bíróság törvényesen járt el amikor az elsőfokú ítélet történeti tényállását a Be.352.§ (1) bekezdés a./ pontja alapján pontosította. A megalapozott tényállás irányadó volt a harmadfokú bírósági eljárásban.

A harmadfokú bíróság, az ügyészi felvetésre tekintettel rámutat arra, hogy a Btk.2.§-ában meghatározott időbeli hatály rendelkezéseire figyelemmel a bűncselekményeket az elkövetésük idején hatályban lévő törvény szerint bírálta el (1978. évi IV. törvény). A harmadfokú elbíráláskor hatályos új büntetőtörvény rendelkezései a vádlott számára enyhébb elbírálást nem tettek volna lehetővé, az új Büntető Törvénykönyv (2012. évi C. törvény) alkalmazása szigorúbb elbírálást eredményezett volna. A próbára bocsátás elévülési időn belül történő megszüntetés szempontjából jelentőséggel bír, hogy az új Btk.26.§ (1) bekezdése szerint a bűncselekmény büntethetőségének elévülése legalább 5 év (26.§ (1) bekezdés), szemben az elkövetéskor hatályos Btk.33.§ (1) bekezdés b./ pontjával, amely az elévülési időt 3 évben állapítja meg. Egyebekben az új törvény a közfeladatot ellátó személy elleni erőszak büntetettét 1-5 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni (311.§), míg az elkövetéskor hatályos törvény szerint e bűncselekmény 3 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

A másodfokú bíróság törvényesen mellőzte a próbára bocsátás alapjául szolgáló bűnsegédként elkövetett lopás vétségében a vádlott bűnösségének a kimondását és helyesen járt el, amikor e bűncselekmény miatt az eljárást megszüntette. A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság e körben kifejtett indokai részben pontosításra és kiegészítésre szorulnak az alábbiak szerint.

A rendelkezésre álló iratokból megállapítható, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróság mint a fiatalkorúak bírósága 15.Fk.25873/2007/7. számú ítéletével fk. vádlottat 1 évi időtartamra bocsátotta próbára. Az ítélet fk. vádlottal szemben 2008. május hó 23. napján emelkedett jogerőre, ezért az 1 éves próbaidő 2009. május hó 22. napján járt le. A vádlott által jelen eljárásban megvalósított bűncselekmények elkövetési ideje 2008. szeptember hó 28. és 2009. április hó 17., azaz fk. vádlott mindkét bűncselekményt a *próbaidő alatt* követte el, ezért téves a másodfokú ítélet indokolásának azon megállapítása, miszerint a vádlott a terhére rótt bűncselekményeket a próbára bocsátást megelőzően valósította meg (másodfokú ítélet 3. oldal utolsó bekezdés).

A másodfokú bíróság egyébként törvényes rendelkezése valójában azon alapul, hogy a vádlott által a *próbaidő alatt* elkövetett bűncselekmény büntethetőségének elévülése a Btk.33.§ (1) bekezdés b./ pontja alapján 2012. május hó 21. napján bekövetkezett. A Btk.35.§ (4) bekezdése szerint ugyanis a próbaidő tartama az elévülés határidejébe nem számít be, míg a lopás vétsége miatti büntethetőség elévülését félbeszakító utolsó eljárási cselekmény a büntetőjogi felelősséget megállapító ítélet 2008. május hó 23. napján történő jogerőre emelkedése volt a Btk.35.§ (1) bekezdése alapján.

Mindezekre figyelemmel megállapítható, hogy a próbára bocsátás alapjául szolgáló bűncselekmény miatt a büntetőjogi felelősség megállapítására 2013. január hó 10. napján - a másodfokú ítélethozatal idején - a büntethetőséget megszüntető elévülés folytán már nem volt törvényi lehetőség.

A másodfokú bíróság ítéletének egyéb ítéleti rendelkezései is törvényesek.

A törvényszék által kiszabott büntetés alkalmas arra, hogy a Btk.108.§-ában meghatározott speciális büntetési célokat szolgálja. Fk. vádlott a másodfellebbezési beadványa szerint is rendelkezik önálló keresettel, így erre is figyelemmel a másodfokú bíróság törvényesen szabott ki a fiatalkorú vádlottal szemben a Btk.114.§ (1) bekezdésére tekintettel pénzbüntetést halmazati büntetésül.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság ítéletét a Be.397.§-a alapján helybenhagyta.

A harmadfokú eljárás során felmerült bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezés a Be.385.§-ára tekintettel a Be.381.§ (1) bekezdésén alapul.

Budapest, 2013. év szeptember hó 19. napján

. Lassó Gábor sk..

Ujvári Ákos sk.. Fatalin

Judit sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 21.Fkf.8942/2012/5. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság 2.Fkhar.102/2013/4. számú végzése folytán 2013. szeptember hó 19. napján jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2013. év szeptember hó 19. napján

. Lassó Gábor sk.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Weszely-Földvárszki Tünde
tisztviselő